

Woorden van mijn leven

Eerste druk, juni 2012
© 2012 Esther Wassink

Omslagontwerp: @Lucinde.nl

ISBN: 978-90-484-2459-7
NUR: 306

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl



Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Woorden
van mijn leven

Esther Wassink

'Intro

In mijn leven,
blijdschap en verdriet.
Dit zijn beiden thema's,
die je in deze bundel ziet.

Deze gedichten, verdrietig en blij,
zijn woorden, die horen bij mij.
Ik zal ze altijd bij me dragen,
maar ook om nieuwe blijven vragen.

Want het leven,
hoe zwaar het ook kan zijn.
Kunnen we samen beleven,
en dat maakt het juist zo fijn.



In de duisternis

‘Doorgaan’

Ik heb te hard gevochten,
ik kan het niet meer aan.
Het is alsof de afgelopen jaren,
zo aan mij voorbij zijn gegaan.

Vele gedachten,
schieten door mijn hoofd.
Het is alsof alle negatieve gedachten,
de positieve weg rooft.

Leuk bestaat niet meer,
alleen maar dom en stom.
Vechten tegen mijn gedachten,
daar draait mijn hele wereld om.

Geen seconde, geen minuut,
dat ik me vrolijk voel.
Alles wat ik doe,
heeft simpelweg geen doel.

De mensen om mij heen,
zie ik niet meer staan.
Het enige waar ik aan denk,
is dat ik door moet gaan.

'In de stilte'

In het geluid van de stilte,
hoor ik mijn tranen huilen.
Overal is het donker,
maar ik kan nergens schuilen.

Kan niemand mij dan horen?
Kan niemand mij verstaan?
Zou mijn hele leven,
zo aan mij voorbij gaan?

Soms zie ik de zon stralen,
maar haar warmte voel ik niet.
Ik zit vast in mijn gedachten,
en vast in mijn verdriet.

Hoe lang moet ik zo nog leven?
Hoe lang moet het zo nog gaan?
Komt er mijn hele leven,
nooit iemand bij me staan?

Ik durf het niet te zeggen,
de gedachte snoert mijn mond.
Maar ik zou wel willen schreeuwen,
ik wou dat ik niet bestond...

'My mind'

In my mind,
I'm living in the past,
and I'm dying in the future.
Friends are slowly slipping away,
I can't help that anyway.
I'm nothing,
not even a person.
The biggest question for me is now,
am I living to die,
or am I dying to live?